

DivrejTora

PARAŠAT HA-ŠAVUA

ויגש

Vajigaš

Berešit 44,18 - 47,27

B"H

Rišon/Kohen 44,18-30 -- Prvi Pozvanik/Koen

(poglavlje 44)

Vajigaš elav Jehuda vajomer bi adoni jedaber-na avdeha davar be'oznej adoni ve'al-jihar apha be'avdeha ki hamoha keFar'o.

18 Onda se Juda primače pa mu reče: »Molim te, gospodaru moj, dopusti sluzi svom da progovori riječ ušima gospodara svojega i neka se srdžba tvoja ne rasplamsa na slugu tvog, jer ti si kao faraon.
19 Moj gospodar upita sluge svoje: 'Imate li oca ili brata?' 20 Rekosmo gospodaru svom: 'Imamo starog oca; i mlado dijete njegove staračke dobi. Njegov brat je mrtav, on je jedini što ostade od majke svoje i otac njegov voli ga.' 21 Potom ti reče slugama svojim: 'Dovedite mi ga ovamo i upravit ću oko svoje na njega!' 22 A mi rekosmo gospodaru svom: 'Dječak ne može ostaviti svog oca; jer kada bi ga ostavio, umro bi.' 23 Ali si rekao slugama svojim: 'Ako vaš najmlađi brat ne dođe ovamo s vama, nećete više vidjeti lica moga.' 24 I kad smo se otišli sluzi tvome, ocu mome, rekosmo mu riječi gospodara moga. 25 Naš otac bješe rekao: 'Idite natrag i nabavite nam nešto hrane!' 26 Mi rekosmo: 'Ne možemo ići tamo; jedino ako je naš najmlađi brat s nama, tada ćemo otići, jer ne možemo vidjeti lice onoga čovjeka ako naš najmlađi brat nije s nama.' 27 Tada tvoj sluga, otac moj, reče nam: 'Znate da mi je žena moja rodila dva sina. 28 Jedan me napustio, te rekoh sebi: jao meni, sigurno je rastrgan! I odonda ga više nisam vidio. 29 A ako uzmete od mene i ovoga pa ga snađe nesreća, tada ćete moju sijedu glavu sa zlom spustiti u grob.' 30 I sada, ako dođem k sluzi tvome, ocu svome, a mladić nije s nama - jer njegova je duša tako povezana s njegovom dušom,

Šeni/Levi 44,31-45,7 -- Drugi Pozvanik/Levi

Vehaja kir'oto ki-ein hana'ar vamet vehoridu avadeha et-sejvat avdeha avinu bejagon še'ola.

31 on će umrijeti kad vidi da dječaka nema s nama; tako će tvoje sluge strovaliti u tuzi sijedu glavu tvoga sluge, oca našega, dolje u Šeol. 32 Jer tvoj je sluga zajamčio ocu svome za dječaka, rekavši: 'Ako ti ga ne vratim, bit ću kriv svome ocu svega vijeka.' 33 Zato, molim te, neka tvoj sluga ostane kao rob mome gospodaru, a dječak neka ide natrag s braćom. 34 Jer, kako mogu k svome ocu ako dječaka nema sa mnom! Ne bih mogao gledati jad što bi snašao moga oca.«

(poglavlje 45)

1 Josef se više nije mogao svladavati pred onima koji su ga okruživali pa povika: »Neka svi odstupe!« Tako nitko nije ostao s Josefom kad se očitovao svojoj braći. 2 Briznuo je u glasan plač, da su ga i Egipćani mogli čuti. Doznalo se za to i na faraonovu dvoru. 3 »Ja sam Josef«, reče Josef svojoj braći. »Otac mi je, dakle, još na životu!« Ali mu braća nisu mogla odgovoriti, toliko se zapanjiše pred njim. 4 Onda će opet Josef svojoj braći: »Primaknite se k meni!« Kad su se primakli, nastavi: »Ja sam Josef, vaš brat; onaj koga ste prodali u Egipat. 5 Ali se nemojte uznemirivati i prekoravati što ste me ovamo prodali; jer B-g je onaj koji me pred vama poslao da vas održi na životu. 6 Dvije su

već godine što je glad došla na zemlju, a još pet godina neće biti ni oranja ni žetve u zemlji. 7 Zato me B-g poslao pred vama da vam se sačuva ostatak na zemlji te da vam život spasi velikim izbavljenjem.

Šliši 45,8-18 -- Treći Pozvanik

Ve'ata lo-atem šlahtem oti hena ki ha'Elohim vajesimeni le'av le-Far'o ule'adon lehol-bejto umošel behol-erec Micrajim.

8 Tako niste vi mene poslali ovamo, nego B-g; on me postavio faraonu za oca, gospodara nad svim njegovim domom i vladaocem nad svom zemljom egipatskom. 9 Žurite se k mome ocu te mu recite: 'Ovo ti poručuje tvoj sin Josef: B-g me postavio gospodarem nad svim Egiptom; siđi k meni bez oklijevanja. 10 Nastanit ćeš se u kraju Gošenu. Tako ćeš biti blizu mene: ti, tvoja djeca, tvoja unučad, tvoje ovce i goveda i sve što je tvoje. 11 Ondje ću se za te brinuti, jer će glad potrajati još pet godina. Tako nećeš oskudijevati ni ti, ni tvoja obitelj, niti itko tvoj.' 12 Ta svojim očima možete vidjeti, kao što vidi i moj brat Binjamin, da vam to moja usta govore. 13 Pripovjedite ocu o mome visokom položaju u Egiptu i sve što ste vidjeli; i brzo mi ovamo oca dovedite!« 14 Potom zagrlji brata Binamina te zaplaka; a plakao je i Binjamin obisnuvši mu oko vrata. 15 Izljubi zatim svu svoju braću, u naručju im se rasplaka. Poslije toga njegova braća zađu s njim u razgovor. 16 Glas se pročuje u faraonovu dvoru: »Stigla Josefova braća!« 17 Onda faraon reče Josefu: »Kaži svojoj braći neka učine ovo: 'Natovarite svoje živine i odmah se uputite u zemlju kanaansku. 18 Uzmite svoga oca i svoje obitelji i k meni dođite! Ja ću vam dati najbolju zemlju u Egiptu te ćete uživati od obilja ove zemlje.'

Rviji 45,19-27 -- Četvrti Pozvanik

Ve'ata cuvejta zot asu khu-lahem me'erec Micrajim agalot letaphem velinšehem unsatem et-avihem uvatem.

19 A naredi i ovo: 'Ovako učinite: Iz zemlje egipatske potjerajte kola za svoju djecu i svoje žene, uzmite oca i dođite. 20 Neka vam se oči ne rastužuju za vašim stvarima, jer sve što je u Egiptu najbolje bit će vaše.'« 21 Sinovi Israelovi tako učine. Po faraonovoj zapovijedi Josef im dade kola i popudbinu. 22 Svakom od njih dade nove haljine, a Binjaminu dade tri stotine srebrnika i petore haljine. 23 Isto tako pošalje svome ocu: deset magaraca natovarenih najboljim plodovima egipatskim i deset magarica natovarenih žitom, kruhom i namirnicama ocu za put. 24 Isprativši svoju braću na put, reče im: »Nemojte se putem svađati!« 25 I tako oni odoše iz Egipta i stigoše u zemlju kanaansku, k svome ocu Jaakovu. 26 Kad mu rekoše: »Josef je živ i čak vlada nad svom zemljom egipatskom!«, njegovo se srce skameni jer im nije mogao vjerovati. 27 Ali kad mu ispriповjediše sve što im je Josef rekao i kad vidje kola što ih je Josef poslao da ga prevezu, duh njihova oca Jaakova oživje.

Hamiši 45,28-46,27 -- Peti Pozvanik

Vajomer Jisra'el rav od-Josef beni haj elha ve'er'enu betterem amut.

28 »Dosta«, reče Israel. »Sin moj Josef još je živ! Moram poći i vidjeti ga prije nego umrem.«
(poglavlje 46)

1 Tako Israel krene na put sa svim što bijaše njegovo i stigne u Beer Ševu te prinese žrtvu B-gu svoga oca Jichaka. 2 U noćnom viđenju zovne B-g Israela: »Jaakove! Jaakove!« On odgovori: »Evo me!« 3 »Ja sam B-g, B-g tvoga oca. Ne boj se sići u Egipat, jer ću ondje od tebe proizvesti velik narod. 4 Ja ću sići u Egipat s tobom i sam ću te vratiti ovamo; a Josef će ti svojom rukom oči zaklopiti.« 5 I Jaakov krene iz Beer Ševe. Sinovi Israelovi postave svoga oca Jaakova, svoju djecu i svoje žene u kola što ih je faraon poslao da ga prevezu. 6 Uzmu sa sobom svoje blago i dobra što ih bijahu stekli u zemlji kanaanskoj te stignu Jaakov i sve njegovo potomstvo u Egipat. 7 Sa sobom je u Egipat poveo svoje sinove i unuke, svoje kćeri i kćeri svojih sinova, sve svoje potomstvo. 8 Ovo su imena Israelaca - Jaakova i njegovih potomaka - koji su stigli u Egipat: Jaakovljev prvorođenac Ruben. 9 Rubenovi sinovi: Henok, Falu, Hesron i Karmi. 10 Sinovi Šim'onovi: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Sohar i Šaul, sin Kanaanke. 11 Sinovi Levijevi: Geršon, Kehat i Merari. 12 Sinovi Judini: Er, Onan, Šela, Perc i Zerah. Er i Onan umrli su u zemlji kanaanskoj. Percovi sinovi bili su Hesron i Hamul. 13 Sinovi Jisakarovi: Tola, Fuva, Jašub i Šimron. 14 Sinovi Zevulunovi: Sered, Elon i Jahleel. 15 To su sinovi koje je Lea imala s Jaakovom u Padan Aramu i još kćerka Dina. U svemu je, dakle, imao sinova i kćeri trideset i troje. 16 Sinovi Gadovi: Sifjon, Hagi, Šuni, Esbon, Eri, Arodi i Areli. 17 Sinovi Ašerovi: Jimna, Jišva, Jišvi, Berija i sestra im Sera. Sinovi Berijini: Heber i Malkiel. 18 To su bili potomci Zilpe, koju je Lavan darovao svojoj kćeri Lei. Ona je tako rodila Jaakovu šesnaest duša. 19 Sinovi Jaakovljeve žene Rahel: Josef i Binjamin. 20 Josefu su se u egipatskoj zemlji rodili Manaše i Efrajim. Rodila mu ih je kći onskog svećenika Poti Fere. 21 Sinovi Binjaminovi: Bela, Beker, Ašbel, Gera, Naaman, Ehi, Roš, Mupim, Hupim i Ard. 22 To su bili potomci Rahelini koje je rodila Jaakovu - u svemu njih četrnaest. 23 Danov je sin Hušim. 24 Sinovi Neftalijevi: Jahseel, Guni, Jeser i Šilem. 25 To su bili potomci Bilhe, koju je Lavan dao svojoj kćeri Raheli. Ona je Jaakovu rodila sedam potomaka. 26 Tako je sve Jaakovljeve čeljadi što je od njega poteklo i u Egipat doselilo - ne uključujući žena Jaakovljevih sinova - u svemu šezdeset i šest osoba. 27 I k tome dva sina Josefova što su mu se rodila u Egiptu. Prema tome, sve čeljadi Jaakovljeva doma što se naseli u Egiptu bijaše sedamdeset duša.

Šiši 46,28-47,10 -- Šesti Pozvanik

Ve'et-Jehuda šalah lefanav el-Josef lehorot lefanav Gošna vajavo'u arca Gošen.

28 Israel posla Judu naprijed k Josefu da se pred njim pojavi u Gošenu. Kad stignu u gošenski kraj, 29 Josef upregne svoja kola i zaputi se u Gošen - u susret svome ocu Israelu. Stupivši preda nj, pade mu oko vrata i dugo je tako plakao. 30 Onda Israel reče Josefu: »Sada, pošto sam rođenim očima vidio da si još živ, mogu umrijeti.« 31 Zatim Josef reče svojoj braći i očevoj obitelji: »Otići ću i obavijestiti faraona; reći ću mu: 'Moja braća i obitelj moga oca, koji su bili u zemlji kanaanskoj, došli su k meni. 32 Oni su ljudi pastiri, uvijek su se bavili stočarstvom; dotjerali su sa sobom svoja stada i sve što im pripada.' 33 Tako, kad vas faraon pozove i zapita: 'Čime se bavite?' 34

odgovorite: 'Ljudi smo, sluge tvoje, koji se od početka dosad bavimo stočarstvom; i mi i naši preci', tako da se možete naseliti u gošenskom kraju. Svi su, naime, pastiri Egipćanima mrski.«

(poglavlje 47)

1 Ode, dakle, Josef te obavijesti faraona: »Moj otac i moja braća stigoše sa svojim ovcima i govedima i sa svime što imaju iz zemlje kanaanske, i eno ih u gošenskom kraju.« 2 I uzevši petoricu između svoje braće, uvede ih faraonu. 3 Onda faraon zapita njegovu braću: »Čime se bavite?« Odgovore faraonu: »Tvoje su sluge stočari, baš kao što su bili naši preci. 4 Došli smo da potražimo kratak boravak u ovoj zemlji«, rekoše faraonu, »jer je nestalo paše za stada tvojih slugu, strašna glad pritište kanaansku zemlju. Dopusti da se tvoje sluge nastane u gošenskom kraju.« 5a Faraon reče Josefu: 5b Tako, kad Jaakov i njegovi sinovi stigoše u Egipat i kad faraon, kralj egipatski, to ču, reče Josefu: »Budući da su tvoj otac i tvoja braća došli k tebi, 6a egipatska ti je zemlja na raspolaganju: smjesti svoga oca i svoju braću u najboljem kraju.« 6b »Neka se, dakle, nastane u gošenskom kraju. A ako znaš da među njima ima prikladnih, postavi ih za nadglednike moga osobnog blaga.« 7 Josef onda dovede svoga oca Jaakova faraonu. Jaakov blagoslovi faraona. 8 A faraon upita Jaakova: »Koliko ti je godina?« 9 Jaakov odgovori faraonu: »Godina moga lutalačkog življenja ima stotina i trideset. Malo ih je i nesretne su bile godine moga života; ne dostižu brojem godine življenja na zemlji mojih otaca.« 10 Poslije toga Jaakov se oprostio s faraonom i ode od njega.

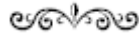

Šviji 47,11-27 -- Sedmi Pozvanik

Vajošev Josef et-aviv ve'et-ehav vajiten lahem ahuza be'erec Micrajim bemejtav ha'arec be'erec Ramses ka'ašer civa Far'o.

11 Tako Josef nastani svoga oca i svoju braću davši im u vlasništvo najljepši kraj egipatske zemlje, u kraju Ramsesovu, kako je faraon naredio. 12 A Josef opskrbi hranom svoga oca, svoju braću i svu očevu obitelj sve do najmanjega. 13 Nigdje nije bilo hrane jer je pritisla strašna glad: izmuči ona i zemlju egipatsku i zemlju kanaansku. 14 Josef pobra sav novac što se nalazio u zemlji egipatskoj i zemlji kanaanskoj u zamjenu za žito koje se prodavalo i odnese novac u faraonov dvor. 15 Kad je nestalo novca u zemlji egipatskoj i zemlji kanaanskoj, svi Egipćani dođu k Josefu te mu reknu: »Daj nam kruha! Zašto da pomremo pred tvojim očima? Novca više nema.« 16 Josef odgovori: »Predajte svoju stoku pa ću vam dati žita u zamjenu za stoku kad je novca nestalo.« 17 Tako su oni dovodili svoju stoku Josefu, a Josef im davaše kruh u zamjenu za konje, za sitnu i krupnu stoku i za magarad. Tako ih je one godine opskrbljivao kruhom u zamjenu za sve njihovo blago. 18 Kad je ona godina prošla, dođu k njemu i druge godine te mu reknu: »Ne možemo sakriti od svoga gospodara: novca je nestalo, blaga su već ustupljena gospodaru; drugo ništa ne preostaje da gospodaru ustupimo nego sebe i svoje oranice. 19 Zašto da uništimo na tvoje oči i sebe i svoje zemlje? Uzmi i nas i naše zemlje u zakup za kruh, i tako ćemo zajedno sa svojom zemljom postati faraonovi kmetovi; daj sjemena da preživimo: da ne izginemo i da nam oranice ne postanu pustoš!« 20 Tako Josef steče faraonu u posjed sve egipatske oranice, jer je svaki Egipćanin, kako ih pritisnu glad, prodao svoje njive. Tako je zemlja postala faraonovo vlasništvo, 21 a narod od jednog kraja Egipta do drugoga njegovim robljem. 22 Jedino nije preuzeo svećeničkih imanja, jer je faraon davao svećenicima određeni dio, i tako su živjeli od prihoda što im ga je faraon davao. Stoga nisu prodali svojih imanja. 23 Onda Josef reče svijetu: »Budući da sam danas za faraona prekupio i vas i vašu

zemlju, evo vam sjeme pa zasijte zemlju. 24 A kad bude pobiranje ljetine, faraonu ćete davati jednu petinu, dok će četiri petine ostajati vama: za zasijavanje polja, za hranu vama i onima koji su u vašim domovima i za hranu vašoj djeci.« 25 Oni odgovore: »Život si nam spasio! Mi smo zahvalni svome gospodaru što možemo biti faraonovi robovi.« 26 Tako Josef napravi za Egipat zemljišni zakon koji i danas vrijedi: petina pripada faraonu; jedino svećenička imanja nisu prešla faraonu. 27 Israelci se nastaniše u zemlji egipatskoj, u kraju gošenskom; u njem stekoše vlasništvo; bijahu rodni i broj im se veoma umnoži.

Maftir 47,25-27

Vajomeru hehejitanu nimca-hen be'ejnej adoni vehajinu avadim le-Far'o.

25 Oni odgovore: »Život si nam spasio! Mi smo zahvalni svome gospodaru što možemo biti faraonovi robovi.« 26 Tako Josef napravi za Egipat zemljišni zakon koji i danas vrijedi: petina pripada faraonu; jedino svećenička imanja nisu prešla faraonu. 27 Israelci se nastaniše u zemlji egipatskoj, u kraju gošenskom; u njem stekoše vlasništvo; bijahu rodni i broj im se veoma umnoži.

Haftara - Vajigaš

Jehezkel 37,15 - 37,28

(poglavlje 37)

Vajehi devar-HAŠEM elaj lemor.

15 I dođe mi riječ VJEČNOG: 16 »Sine čovječji, uzmi drvo i napiši na njemu: 'Juda i sinovi Israelovi, njegovi saveznici!' Onda uzmi drugo drvo i napiši na njemu: 'Josef – drvo Efrajimovo – i sav dom Israelov, njegov saveznik.' 17 I sastavi ih u jedno drvo da budu kao jedno u tvojoj ruci! 18 A kad te sinovi tvojega naroda zapitaju: 'Hoćeš li nam objasniti što to znači?' – 19 reci im: Ovako govori VJEČNI Gospod: 'Evo, uzet ću drvo Josefovo, što je u ruci Efrajimovoj, drvo Josefovo i Israelovih plemena, njegovih saveznika, i sastavit ću ga s drvetom Judinim te ću od njih načiniti jedno; oba će biti jedno u mojoj ruci.' 20 Oba drveta na koja to napišeš neka ti budu u ruci, njima naočigled. 21 I reci im: Ovako govori VJEČNI Gospod: 'Evo, skupit ću sinove Israelove iz naroda u koje dođeše, skupit ću ih odasvud i odvesti ih u zemlju njihovu. 22 I načinit ću od njih jedan narod u zemlji, u gorama Israelovim, i bit će im svima jedan kralj, i oni više neće biti dva naroda i neće više biti razdijeljeni na dva kraljevstva. 23 I neće se više kaljati svojim kumirima, ni svojim grozotama, ni opačinama. Izbavit ću ih od svih njihovih nevjera kojima zgriješiše i očistit ću ih, i oni će biti moj narod, a ja njihov B-g. 24 I sluga moj David bit će im kralj i svima će im biti jedan pastir. Živjet će po mojim zakonima, čuvajući i vršeći moje naredbe. 25 Boravit će u zemlji koju dadoh sluzi svome Jaakovu, u kojoj življahu oci vaši: u njoj će stanovati oni i njihovi sinovi, i sinovi sinova njihovih do vijeka. I moj sluga David bit će im knez do vijeka. 26 Sklopit ću s njima savez mira; bit će to savez vječan s njima. Utvrdit ću ih i razmnožiti i postaviti ću svetište svoje zauvijek među njih. 27 Moj će šator biti među njima i ja ću biti B-g njihov, a oni narod moj! 28 I kad svetište moje bude zauvijek među njima, znat će svi narodi da sam ja VJEČNI, koji posvećujem Israela.'«

Minha

Kriat Tora (Paraša Vajehi)

Berešit 47,28-48,9

(poglavlje 47)

Vajehi Ja'akov be'erec Micrajim šva esre šana vajehi jemej-Ja'akov šnej hajav ševa šanim ve'arba'im ume'at šana.

28 U zemlji egipatskoj poživje Jaakov sedamnaest godina. Tako je duljina Jaakovljeva života iznosila sto četrdeset i sedam godina. 29 A kad se približi vrijeme Israelu da umre, pozva svoga sina Josefa te mu reče: »Ako mi želiš ugoditi, stavi svoju ruku pod moje stegno kao jamstvo svoje odanosti meni: nemoj me sahraniti u Egiptu! 30 Kad legnem dolje sa svojim ocima, prenesi me iz Egipta gore i sahrani me u njihovu grobnicu!« »Učinit ću kako si rekao«, odgovori. 31 »Zakuni mi se!« - reče. I on mu se zakle. Tada se Israel duboko prignu na uzglavlju.

(poglavlje 48)

1 Poslije nekog vremena jave Josefu: »Eno ti je otac obolio.« Nato on uzme sa sobom svoja dva sina, Manašea i Efrajima. 2 Kad Jaakovu rekoše: »Evo ti je došao sin Josef«, Israel skupi svoje snage i sjede na postelju. 3 Reče Jaakov Josefu: »B-g svemožni, El Šadaj, objavi mi se u Luzu, u zemlji kanaanskoj; blagoslov mi dade, 4 a potom mi reče: 'Učinit ću te rodnim i mnogobrojnim, učinit ću da postaneš skup narodâ, a tvome potomstvu poslije tebe dat ću ovu zemlju u posjed zauvijek.' 5 Sad, oba tvoja sina što su ti se rodila u zemlji egipatskoj, prije nego sam ja stigao k tebi u Egipat, neka budu moji - Efrajim i Manaše neka budu moji kao i Ruben i Šim'on! 6 A djeca što su ti se rodila poslije njih neka ostanu tvoja; a u svom nasljedstvu neka se zovu po imenu svoje braće. 7 Kad sam se, naime, vraćao iz Padana, na moju žalost, tvoja majka Rahela umrije na putovanju u kanaansku zemlju, tek u maloj udaljenosti od Efrate. Sahranió sam je ondje uz put u Efratu, sadašnji Betlehem.« 8 Opazivši Israel Josefove sinove, zapita: »Tko su ovi?« 9 Josef odgovori svome ocu: »Sinovi su to moji koje mi je B-g dao ovdje.« »Dovedi mi ih da ih blagoslovim«, reče.

Aliju Rišon preveo: Vatroslav Ivanuša

Ostale alijot i haftara: adaptirano iz više hrvatskih prijevoda

